

Tèxtil i Covid-19

MÒNICA ARDANUY / ENRIC CARRERA / DIANA CAYUELA / JOSÉ ANTONIO TORNERO / MERCÈ VILASECA

CATALUNYA és un país amb una llarga tradició tèxtil, i Terrassa en particular. Qui més qui menys ha tingut un conegut o familiar directe o indirecte que ha treballat en aquest sector industrial. En base a aquesta experiència històrica associem el tèxtil exclusivament a la roba. Però des de finals dels segle XX la indústria tèxtil europea, i en particular la catalana, ha canviat moltíssim i ja no és com la que coneixíem.

Actualment a Europa la producció tèxtil pròpia destinada a la indumentària no supera el 60 % del total. El tèxtil de la llar (tovallones, mantes, catifes, cortines, etc.) representa aproximadament el 20% i un creixent 20% correspon als anomenats tèxtils tècnics, com els utilitzats als sectors de l'automoció, l'agricultura, l'obra civil, la nàutica, els embalatges, etc. (a Alemanya arriba a ser el 40%). Es tracta d'un sector molt tecnificat i atractiu per a les indústries ja que, en comparació amb la moda, el mercat és molt més estable i els marges, més generosos.

Dins del sector dels tèxtils tècnics, mereixen un capítol especial els productes tèxtils d'aplicació sanitària. Hom calcula que a Espanya es realitzen anualment un total aproximat de 3,5 milions intervencions quirúrgiques i a cada operació es consumeixen uns 2,8 kg de tèxtil d'un sol ús. A tot això cal afegir la roba de llit dels pacients, la del personal sanitari d'hospitals, dels CAP, el material de cures, etc. Es tracta de productes tèxtils amb unes exigències tècniques molt particulars per la seva capacitat de protegir el nostre cos tan de fluids com del pas de virus i bacteris, al temps que permeten la respira-

ció i transpiració, tot plegat amb unes condicions de confort adequades.

El disseny de qualsevol producte tèxtil tècnic d'aplicació sanitària és una activitat pròpia de l'enginyeria en estreta relació amb el sector d'aplicació i amb el disseny industrial.

En relació amb aquest punt últim, Terrassa reuneix un requisit idoni i únic a Catalunya per liderar la formació i recerca en tèxtils sanitaris. Tenim un Hospital Universitari com

la Mútua, l'Hospital de Terrassa (CST), una Escola d'Infermeria (UAB), un Institut d'Investigació Tèxtil (Intexter), l'Escola d'Enginyeria més gran d'Espanya (Eseiaat) i una Facultat d'Òptica i Optometria (FOOT), aquests tres darrers centres de la UPC. Ens trobem també amb un entorn industrial tèxtil notable així com empreses de bugaderia industrial o de confecció de roba per a persones dependents. Un clúster natural, en definitiva, a l'entorn del nou tèxtil de segle XXI que cal cuidar, prote-

gir i potenciar tant per part de les administracions com del sector empresarial.

Ara és un bon moment per insistir que l'enginyeria tèxtil és molt més que la indumentària quotidiana i que la formació de tecnòlegs tèxtils és absolutament bàsica per garantir la salut, seguretat i la qualitat de vida de les persones.

Actualment la demanda de titulats en Enginyeria Tèxtil és molt elevada i no es dona abast per atendre les necessitats del sector. L'Eseiaat de la UPC és l'única escola de tot l'Estat que forma titulats en Enginyeria Tèxtil, a nivell de grau, màster i doctorat, des de fa més de cent anys. Els continguts curriculars s'actualitzen regularment per tal d'adaptar-los a les tecnologies tèxtils emergents. El pròxim curs acadèmic, per exemple, oferirà un nou màster en tecnologia i disseny tèxtil totalment renovat i actualitzat, d'una durada d'un any i en horari de tarda.

Si, a algú, li agrada la tecnologia, l'enginyeria tèxtil és la millor de les especialitats perquè, a més de la tecnologia pròpia, és la síntesi de l'enginyeria dels materials (fibres), de l'enginyeria mecànica (maquinària), de l'enginyeria química (tintoreria i acabats), de l'enginyeria elèctrica i electrònica (teixits intel·ligents), de l'enginyeria en organització industrial (confecció i logística), del disseny, de l'enginyeria industrial, en definitiva.

Si per una banda el Covid-19 ens ha fet adonar de la importància de la recerca mèdica i de les infraestructures sanitàries per respondre a pandèmies, per una altra ens ha mostrat la gran rellevància que tenen la formació i les infraestructures de recerca tèxtil en la salut i qualitat de vida de les persones.

* Els autors i les autores són **professors(es) d'Enginyeria Tèxtil de l'Eseiaat i investigadors(es) de l'Intexter de la Universitat Politècnica de Catalunya•BarcelonaTech (UPC)**

